

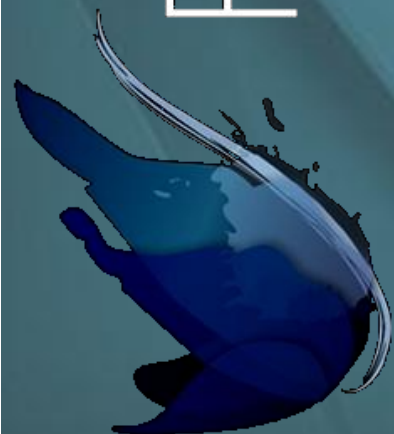
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

*До 25-ї річниці факультету іноземної філології
Рівненського державного гуманітарного університету*

PHILOLOGY

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Студентський науковий вісник



Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Студентський науковий вісник

Рівне – 2017

УДК 80.4
А 43
ББК 80

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології: Студентський науковий вісник. – Рівне: РДГУ, 2017. – 275 с.

Редакційна колегія:

Михальчук Н.О., доктор психологічних наук, завідувач кафедри практики англійської мови, РДГУ;

Мартинюк А.П., кандидат педагогічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри іноземних мов, ЛНТУ;

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Рецензент:

Воробйова Л.М., кандидат філологічних наук, професор кафедри теорії літератури та славістики РДГУ.

Упорядник випуску:

Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Затверджено вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 12 від 29.12.2016.).

8. Никоненко Я.О. Мовна картина світу як засіб міжкультурної комунікації [Електронний ресурс] / Я.О.Никоненко // Вісник психології і педагогіки: зб. наук. пр. – Вип. 7. – К.: Педагогічний інститут Київського університету імені Бориса Грінченка, 2012. – Режим доступу: <http://www.psyh.kiev.ua/>

9. Семчинський С.В. Загальне мовознавство/ С.В.Семчишин – К.: Вища школа, 1988. – 327 с.

10. Thim S. Phrasal verbs. The English verb-particle construction and its history / S.Thim. – Berlin: Mouton de Gruye, 2012. – 255 p.

Науковий керівник: канд. психол. наук, доц. кафедри практики англійської мови РДГУ Бігунова Світлана Анатоліївна

Ковальчук О.В.
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

КЛАСИФІКАЦІЯ СУЧАСНОГО ТЕЛЕВІЗІЙНОГО ІНТЕРВ'Ю

У сучасному глобалізованому світі інтерв'ю посідає одне з провідних місць серед діалогічних жанрів, оскільки стосується безпосередньо отримання інформації або погляду на ту чи іншу подію як від очільників держав, так і від експертів у тій чи іншій галузі, спортсменів, митців тощо. Особливий інтерес до публіцистичних текстів пояснюється тим, що їх спрямованість на масового адресата максимально відбиває соціальний комунікативний потенціал та прагматику текстів такого типу. Питання аналізу інтерв'ю мають зв'язок як з науковими, так і практичними завданнями у мовознавстві, психології, соціології тощо.

Інтерв'ю можна визначити, як обмін думками, поглядами, фактами, відомостями, а також воно вивчається у контексті розмовного мовлення в цілому. Прототипом інтерв'ю є розмовний діалог, і воно успадковує певні його ознаки у дещо зміненому вигляді: зберігає часткову спонтанність, ситуативність, але зазвичай дещо незначну невимушеність, оскільки інтерв'ю – це публічний діалог, що носить офіційний характер. Саме телевізійне інтерв'ю дає можливість глядачеві найширше і найемоційніше сприйняти інформацію, що надходить від її джерела – спікера, особи, що говорить. Тільки завдяки телебаченню можна насправді побачити людину, оцінити рівень її впевненості у відповідях, а отже, зробити висновки про ступінь правдивості інформації [4, 49-50].

Найважливішою жанроутворюючою ознакою інтерв'ю є суб'єктизація розповіді, оскільки в її контексті зовні головною є точка зору не автора, а його співрозмовника. В основі тексту покладено висловлювання співрозмовника – його мовлення, яке відображає особливості мислення мовця. Висловлювання може бути зафіксовано як оперативне відлуння (експрес інтерв'ю, мікроінтерв'ю), але також може бути і розгорнутим монологом – відповіддю на раніше сформульоване і передане співрозмовнику запитання. Це може бути бесіда-діалог, де обидві сторони виступають рівноправними учасниками, які обговорюють події, що їх хвилюють.

Характеризуючи інтерв'ю як тип тексту, неможливо не торкнутися проблеми класифікації цього типу. В наш час дослідники говорять про різновиди інтерв'ю. У широкому, жанрово-груповому сенсі їх класифікують за методом презентації та структури матеріалу:

- інтерв'ю-монолог (або внутрішній діалог із самим собою) – текст, наприкінці якого підпис автора або не ставиться, або відразу визначається роль журналіста;
- інтерв'ю-діалог – діалог з ролями, фіксованими під час комунікації;
- інтерв'ю-полілог, яке передбачає спілкування одразу багатьох партнерів.

Різновидами такого інтерв'ю-полілогу є прес-конференція, брифінг, анкета, ток-шоу, бліц-опитування і різноманітні форми інтерв'ю в Інтернеті.

Є.І.Голованова пропонує таку класифікацію інтерв'ю: інтерв'ю-монолог, інтерв'ю-замальовка, інтерв'ю-погляд.

Існує також й інша класифікація інтерв'ю:

- 1) за характером організації інтерв'ю (опитування, анкета, прес-конференція);
- 2) за типом матеріалу (інформаційні, особистісні);
- 3) за характером, тематикою бесіди (політика, подія) [6, 430].

Але найповнішу, на наш погляд класифікацію інтерв'ю наводить вчений-методист Н.В.Кодола. Він виділяє такі види інтерв'ю:

- за характером ЗМІ: друковані, радіо, телебачення, Інтернет-видання;
- за характером спілкування: безпосереднє спілкування (обличчя до обличчя і через Інтернет), опосередковане спілкування (по телефону);
- за формою організації: прес-конференція, вихід до преси, круглий стіл, за допомогою служб Інтернет, ток-шоу, бесіда;
- за формою реалізації комунікативної мети: монолог, інформаційне опитування, аналітичне опитування, бліц-інтерв'ю, інтерв'ю-замальовка, інтерв'ю-розповідь, анкета;
- за характером питання, що обговорюються: інформаційне, аналітичне, протокольне, інтерв'ю-розслідування, портретне, сатиричне, гумористичне.

Узагальнюючи точки зору різних науковців на класифікацію інтерв'ю, ми зробили спробу визначити спільні для більшості авторів критерії класифікації, а також укласти власну класифікацію інтерв'ю.

Ми бачимо, що види інтерв'ю різноманітні. Але інтерв'ю будь-якого виду є особливим чином прагматично організований тип тексту, який має інформаційно-повідомляючий і проблемний характер, де все підпорядковується двом важливим завданням: виявити точку зору співрозмовника стосовно питання, що обговорюється, а також розповісти про співрозмовника, скласти його психологічний портрет. Тому, ми пропонуємо обрати за основні критерії класифікації, по-перше, інтерв'ю , і , по-друге, форму комунікації – монолог, діалог, полілог. Крім того, ми вважаємо за необхідне виокремити ще один додатковий критерій – місце проведення інтерв'ю – студійне та не студійне або вуличне.

Як вже зазначалось, інтерв'ю належить до діалогічного типу дискурсу і являє собою текст, оформлений як спонтанний діалог. Але будучи формально діалогом, інтерв'ю має такі особливості:

- наявність трьох і більше учасників, один з яких завжди пасивний – одержувач інформації;
- одержувач інформації завжди колективний;
- точне розмежування ролей комунікантів;
- запланованість;
- прагнення сформулювати суспільну думку з тієї чи іншої проблеми.

Інтерв'ю вивчається не лише за формою, але й за змістом. Можна виділити три основні види інтерв'ю:

1. Викривальне інтерв'ю, яке має на меті розслідування теми.
2. Інформаційне інтерв'ю, яке дає аудиторії загальну картину ситуації.
3. Емоційне інтерв'ю, яке має на меті розкрити душевний стан співрозмовника.

Ці три види дають загальне уявлення про мистецтво інтерв'ю, а далі їх можна розділити ще на дванадцять різних типів, кожен з яких має особливі функції: серйозна новина, пояснення, розвага, інформація, вокс-поп і комбіноване інтерв'ю, лише синхрон, розслідування, особистісне, телефонне чи дистанційне, протистояння, емоційне, «вирване» інтерв'ю [1, 118].

Існує також розподіл типів інтерв'ю за тональністю:

1. *Жорстке інтерв'ю* – передбачає інтерв'ю з офіційними особами щодо питань політики, з бізнесменами з приводу ринків та їхніх компаній. Таке інтерв'ю може мати характер

протистояння інтерв'юйованого і репортера у разі, якщо фігура співрозмовника є актуальною, він є ньюз-мейкером, або репортер обстоює власну точку зору.

2. *М'яке інтерв'ю* – узгоджене, невороже інтерв'ю. До цієї широкої категорії інтерв'ю належать інтерв'ю зі свідками певних подій; з експертами, думки яких є цікавими, художниками чи ноуменами, котрі розповідають про свою роботу.

3. *Емоційне інтерв'ю*. Репортери спілкуються з такими персонами, як жертви злочинів чи нещасних випадків, їхні родичі [6, 130].

Подібний підхід може бути виправданий саме сучасними тенденціями класифікації інформаційних програм – випусків новин. Всі новини, які існують на сучасному телебаченні, можна розподілити на «жорсткі» та «м'які». *«Жорсткі новини»* містять інформацію про події чи конфлікти, які щойно відбулися – нещасні випадки, злочини, демонстрації, страйки, офіційні заяви та виступи, свідчення у суді, вироки тощо. *«М'які новини»* визначають як розвагу чи інформацію, котра становить громадський інтерес і новизну, але вони є менш терміновими (не втрачають актуальності з плином часу). Наприклад, сюжет про людину, яка збирає моделі літаків, чи сюжет про ефективність дієт можна віднести до розряду «м'яких новин». Відповідно до такої класифікації можна було б класифікувати інтерв'ю. Але телебачення не обмежується лише новинами, і у розрізі «жорстких» – «м'яких» новин можна було б говорити хіба що про відповідну класифікацію синхронів, а не інтерв'ю. А це вступає у суперечку з тим, що «жорсткість» або «м'якість» інтерв'ю можна визначити хіба що тоді, коли журналіст присутній у кадрі, а це означає, що йдеться не про синхрон, а про інтерв'ю «запитання-відповідь».

Аналіз різних підходів до класифікації інтерв'ю тарозподіл інтерв'ю за формою на інтерв'ю та синхрон, дає підстави виділити такі три типи синхронів та інтерв'ю за змістом:

- **Інформаційне.** Мета інформаційного інтерв'ю – з'ясувати факти й обставини певних подій, здобути нову інформацію. До інформаційного інтерв'ю належить, зокрема, і бліц-опитування. Частіше використовуються у формі синхрону. Шукає відповіді на запитання Хто? Де? Коли?

- **Аналітичне** (коментар). Мета аналітичного інтерв'ю – з'ясувати позицію, погляд фахівця на певний факт, отримати його коментар щодо певних подій чи відомостей. Шукає відповіді на запитання з приводу причин виникнення ситуації та прогнозів щодо її розвитку в перспективі. Відрізняється від інформаційного наявністю оцінних суджень інтерв'юйованого. Використовується яку формі синхрону, так і у формі інтерв'ю. У формі інтерв'ю може переходити у протистояння журналіста зі співрозмовником, якщо це передбачено, наприклад, форматом програми, завданням редакції.

- **Портретне.** Мета портретного інтерв'ю – створити образ героя, розкрити його характер. Насправді портретний тип інтерв'ю неможливий без запитань інформаційного характеру, без запитань про ставлення героя до тих чи інших фактів, як в аналітичному інтерв'ю. Портретне інтерв'ю є синтезом інформаційного та аналітичного типів, додає запитання особистісного, біографічного характеру [5, 181]. Портретне інтерв'ю використовується у формі синхрону для створення портретних нарисів, але частіше з'являється на екрані у формі традиційного інтерв'ю запитання-відповідь.

Якщо зважати на західну практику щодо значної уваги до емоційності інтерв'ю, варто виділити два типи інтерв'ю з погляду тональності: жорстке інтерв'ю та м'яке інтерв'ю. Але розрізняти ці тональності можна лише в інтерв'ю «запитання – відповідь», а не в синхроні, де запитання і зображення журналіста залишаються за кадром. Тональність інтерв'ю залежить від позиції журналіста та формату програми. Жорстке інтерв'ю передбачає протистояння, розслідування, докопування до суті проблеми і може бути аналітичним, інформаційно-аналітичним, навіть портретним. Так само і м'який варіант тональності може бути застосований до будь-якого типу інтерв'ю за змістом. М'яка тональність інтерв'ю характерна для розважальних програм. Хоча для розважальної програми табloidного типу може бути використане і жорстке інтерв'ю. Рідше за все тональність можна визначити в інтерв'ю інформаційному, оскільки воно передбачає констатацію фактів, тому тональність тут буде

нейтральною, наявність емоцій визначатиметься причетністю інтерв'юваного до події, про яку йдеться.

Питання – це інструмент журналіста, без питань неможливо інтерв'ю, а, отже, і збір інформації, а тому важливо вміти їх правильно задати. Від того, наскільки журналіст володіє цією технікою, практично безпосередньо залежить успіх матеріалу. «Питання – важливе знаряддя для отримання відомостей. Він може відразу втягнути співрозмовника в дискусію. Правильно поставлене запитання не дає партнеру ухилитися, змушує відповідати по суті. У журналістському розслідуванні правильно організована мережа питань «заганяє» в кут співрозмовника і ставить всі крапки над усіма «і».

Питання класифікуються за багатьма ознаками: цілеспрямованості, формою і змістом, по впливу на співрозмовника і іншим. Розглянемо види питань з точки зору зовнішньої структурної сторони і змістовною.

За формою виділяються наступні види питань:

- **Закриті питання**

Закриті питання будуються за принципом «істина-брехня» і вимагають однозначної відповіді. Такі питання не складні для співрозмовника, але і не вимагають особливої майстерності від журналіста. Закриті питання потрібні, щоб визначити думку співрозмовника, але коли вони виконали свою функцію, розмова стає нудним і поступово згортається. Отже, закриті питання потрібно задавати не тоді, коли вам потрібно отримати інформацію, а тільки в тих випадках, коли ми хочемо швидше отримати згоду або підтвердження раніше досягнутої домовленості.

- **Відкриті питання**

Відкриті питання зазвичай дозволяють отримати досить великий обсяг інформації. Співрозмовнику надається можливість висловитися, поміркувати. У відповідь на відкрите питання можна отримати чимало інформації. Відкриті питання дають співрозмовнику свободу, спонукають його до роздумів, дозволяють говорити про свої почуття, коментувати події в той час, як закриті, навпаки – обмежують, заганяють респондента в рамки. До недоліків відкритих питань можна віднести лише тимчасові обмеження відповідей. Однією зі специфічних рис телебачення є досить жорсткий хронометраж, ліміт ефірного часу, а відкриті питання провокують на занадто довгу відповідь.

- **Прямі питання**

Прямі питання несуть в собі певну мету – отримати від співрозмовника чітку, ясну, прозору відповідь.

Прямі питання і конкретні відповіді на них – це, звичайно ж, найефективніший варіант спілкування. Однак він можливий тільки в тому випадку, якщо ваш герой налаштований на діалог і готовий відповідати на запитання. В іншому випадку задавати пряме запитання не завжди виявляється доцільним.

- **Непрямі питання**

Непрямі питання звільняють співрозмовника від категоричних суджень, задаються в тому випадку, коли респондент йде від прямих запитань, не бажає висловлювати власної думки. Непрямі питання найкращим чином підходять до ситуацій, коли співрозмовник насилу йде на розмову, демонструє бажання «закритися» від спілкування.

- **Особисті питання**

Особисті питання спрямовані на виявлення власної думки співрозмовника з обговорюваного питання. Особиста форма питань допомагає визначити ступінь персональної зацікавленості або «рівень» включення індивіда в різні соціальні ситуації [4, 20-22].

Питання також класифікуються за функціями. Повноцінне інтерв'ю неможливо без *уточнюючих питань*, що дозволяють домогтися більш точного формулювання на якусь частину відповіді. Водночас уточнюючі питання несуть в собі і функцію «підтримки» розмови. Перепитуючи, журналіст дає зрозуміти співрозмовнику, що його думка цікава і важлива, його уважно слухають. Ставити уточнюючі питання не просто можна, а й треба.

Різновидом уточнюючих питань є питання *розвиваючі*. Вони задаються в разі, якщо необхідно доповнити відповідь, розвинути думку. Розвиваючі питання допомагають журналісту направити розмову в потрібне русло.

Відповіді співрозмовника можуть бути розширені завдяки допитливості, наполегливості та критичності інтерв'юера. Повторення інтерв'юером особливо важливих слів відповіді може сприяти подальшому розвитку висловлювання. Інтерв'юер повинен тренувати в собі здатність помічати «сигнальні лампочки» у відповіді – незвичайні слова, інтонації. Ключовою проблемою в даному випадку є здатність інтерв'юера слухати співрозмовника, коли він говорить про те, що важливо для нього, і в той же час не забувати про дослідницьку мету проекту «.

Наступний вид питань згідно функції – *переломні питання*. Вони служать для того, щоб перевести розмову на іншу, цікаву для журналіста тему. Цей вид питань дозволяє журналісту керувати ходом бесіди, так сказати маніпулювати співрозмовником, змушувати думати і роздумувати про те, що потрібно саме журналісту, а не співрозмовника. На телебаченні переломні питання вважають потрібними і важливими практично в будь-якій розмові. В ході інтерв'ю, як правило, існує дві проблеми комунікативного характеру – це налаштувати співрозмовника на розмову, розкріпачити його, змусити «говорити» і зворотна – в потрібний момент (коли респондент занадто захопився відповіддю на одне питання) перевести розмову в «інше русло», змінити або скорегувати тему.

Стимулюючі питання служать для того, щоб підштовхнути співрозмовника до розвитку думки. Стимулюючі питання також застосовуються і в початковій стадії інтерв'ю, коли потрібно «розговорити» співрозмовника. Такі невербальні вираження схвалення висловлювань респондента, як кивок, уважний погляд, а також репліки, які виражають згоду або заперечення сказаного, допомагають підтримати і розвинути бесіду [2, 50-51].

До стимулюючих питань відносять і «*мовчазні*» питання або просто мовчання. Не завжди доречно усувати паузи в розмові, іноді стимулюючий ефект справляють не стільки слова, скільки їх відсутність.

Наступна група питань сформована за ступенем впливу на респондента, хоча, по суті, будь-яке питання в тій чи іншій мірі діє на співрозмовника.

Провокаційні питання примушують співрозмовника сказати те, щоб він не хотів надавати розголосу. Провокаційні питання журналісти зазвичай задають в ситуаціях, коли співрозмовник не розташований ділитися потрібною інформацією, йде від розмови. Цінність провокаційного питання полягає не в його неприємності, а скоріше в неординарності. Він повинен виділятися зі звичного ходу бесіди, спонукати респондента торкнутися «закритою» для нього темою. У деяких передачах часом всі інтерв'ю і складається з провокаційних питань, найчастіше вони служать для залучення уваги глядачів до обговорюваної проблеми.

Навідні питання служать підтвердженням респондента думки, точки зору журналіста. У ході питання інтерв'юер не просто задає потрібний напрямок розмови, а й підказує бажану відповідь. Навідні запитання маніпулюють співрозмовником, так як мета – дізнатися думка не самого співрозмовника, а його відношення до обговорюваного питання.

У результаті проведеного дослідження можна зробити такі висновки і сформулювати відповідні визначення: телевізійне інтерв'ю – це аудіовізуальний продукт, що виникає у процесі спілкування журналіста зі спікером на теми, актуальні й цікаві для глядача, відзнятий за допомогою телевізійної техніки, що вийшов в ефір наживо або у запису [3, 13]. Розрізняють два види інтерв'ю за формою – це «синхрон» та «інтерв'ю». також розрізняють три типи інтерв'ю за змістом – це «інформаційне», «аналітичне», «портрет», і щодо тональності то є також два типи – це «жорстке» та «м'яке».

Зважаючи на загальну тенденцію сучасного телебачення щодо змішування жанрів, навряд чи ці типи інтерв'ю існують у чистому вигляді на практиці частіше застосовуються їхні змішані форми. Але ця класифікація на сьогодні є найбільш відповідною з огляду на українську практику, наближує її до світової і синхронізує практику журналістської творчості з теорією журналістикознавства.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бойд Е. Технології виробництва ефірних новин / Е.Бойд; пер. з англ. О.О.Колот. – Київ: ТОВ Київська типографія, 2007. – 429 с.
2. Кузнецов Г.В. Телевизионная журналистика / Г.В.Кузнецов, В.Л.Цвик, А.Я.Юровский. – М.: МГУ, Высшая школа, 2002. – 304 с.
3. Лукина М. Технология интервью / М.Лукина. – М.: Аспект Пресс, 2008. – 192 с.
4. Муратов С.А. Телевизионное общение в кадре и за кадром / С.А.Муратов. – М.: Аспект Пресс, 2003. – 201 с.
5. Халер М. Интерв'ю / за загал. ред. В.Ф.Іванова – К.: Академія Української Преси, Центр Вільної Преси, 2008. – 404 с.
6. Alysen B. The Electronic Reporter: Broadcast Journalism in Australia / B.Alysen. – UNSW Press, 2002. – 243 p.
7. Rich C. Writing and Reporting News: a Coaching Method / C.Rich. – Boston, MA: Wadsworth, 2010. – 535 p.

Науковий керівник: канд. пед. наук, доц. кафедри практики англійської мови РДГУ Замашина Світлана Миколаївна

Немеришина М.В.
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

**СПЕЦИФІКА СЕМАНТИЧНОГО ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «ДРУЖБА» У
ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЯХ УКРАЇНСЬКОЇ, ФРАНЦУЗЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ**

Деякі явища в галузі порівняльної фразеології французької та української мов ще не знайшли достатнього вивчення. Саме генетична відмінність та різні типи мовних структур обумовлюють необхідність та актуальність такого зіставного дослідження. Внаслідок різного історичного розвитку в кожній мові формується цілий комплекс характерних особливостей вираження того чи іншого концепту. Це однаково стосується специфіки вираження концепту *ДРУЖБА* у фразеологічних одиницях української, французької та англійської мов, зіставний аналіз яких вимагає старанного вивчення. Зіставно-порівняльне дослідження культурно-мовних особливостей даного концепту сприяє не тільки формуванню типології фразеологічної системи мов, які аналізуються, а й відкриває перспективи розробки порівняльної типології саме такого аспекту устрою цих мов. Фразеологічні одиниці (далі ФО) з вираженням концепту *ДРУЖБА* відображають соціальні відносини та пов'язані з ними норми соціальної взаємодії, а також складні проблеми сучасного суспільства.

Метою статті є виявлення й окреслення специфіки вираження концепту *ДРУЖБА* у фразеологічних одиницях української, французької та англійської мов шляхом зіставлення та пошуку еквівалентних варіантів. Застосовуючи методіку інтерпретаційного й компонентного аналізу, ми спробуємо реконструювати семантичну модель концепту, порівнюючи його образи та наповнення, відображені у фольклорі, прислів'ях і приказках української, французької та англійської мовних культур.

Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання низки завдань:

- реконструювати семантичну модель концепту *ДРУЖБА*, порівнюючи її образи у фразеологізмах досліджуваних мов;
- знайти еквівалентні відповідники ФО англійської, французької та української мов;
- здійснити розподіл концепту *ДРУЖБА* на фразео-семантичні групи.

ЗМІСТ

Секція 1. Фонетична, лексична та граматична системи мови і методи їх досліджень..4	
Абділлаєва Є.І. ЯВИЩЕ ПРЕФІКСАЦІЇ В СФЕРІ НІМЕЦЬКОГО ДІЄСЛОВА.....	4
Авдєєв О.В. АБРЕВІАЦІЯ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ	6
Барничко М.В. КЛАСИФІКАЦІЯ ТЕРМІНІВ В АНГЛОМОВНИХ ТЕКСТАХ З ПРОБЛЕМ КОМП'ЮТЕРНИХ НАУК ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ	12
Васильків Л.С. УСТАЛЕНІ ПОРІВНЯННЯ В СИСТЕМІ ФРАЗЕОЛОГІЇ: ПОНЯТТЯ ФРАЗЕОЛОГІЧНОГО ПОРІВНЯННЯ, ЙОГО КАТЕГОРІАЛЬНІ ОЗНАКИ ТА ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ.....	15
Вінничук В.П. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДСТАВИ СПІВВІДНОШЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ТА ІДІОМАТИКИ	19
Вірт О.М. КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ КАТЕГОРІЇ ПРОСТОРУ ЗАСОБАМИ АНГЛІЙСЬКОЇ ФРАЗЕОЛОГІЇ	22
Гембік Н. М. ПРОБЛЕМА АКТУАЛІЗАЦІЇ ЛІНГВАЛЬНИХ ХАРАКТЕРИСТИК НА ОСНОВІ ФРАНЦУЗЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ	25
Гребенюк Ю. К. ЕТИМОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА КОНЦЕПТІВ ЩАСТЯ – НЕЩАСТЯ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ)	28
Давидович Х.В. ЕМОЦІЙНИЙ КОНЦЕПТ «СТРАХ» В АВТОРСЬКІЙ КАРТИНІ СВІТУ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ СТВЕНА КІНГА «СЯЙВО»).....	33
Левіновська О.К. СТИЛІСТИЧНО-ЗАБАРВЛЕНА ЛЕКСИКА В РОМАНІ В.С.БЕРРОУЗА «NAKED LUNCH».....	38
Лялька О.І. КОНЦЕПТ «СТРАХ» В АНГЛОМОВНІЙ ЛІТЕРАТУРІ ЖАХІВ	43
Мамчур І.С. ОСНОВНІ ВИДИ ВІДМІННОСТЕЙ ЛЕКСИЧНОГО СКЛАДУ БРИТАНСЬКОГО Й АМЕРИКАНСЬКОГО ВАРІАНТІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	48
Панасюк У.М. ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ ПОЗИТИВНОЇ І НЕГАТИВНОЇ ОЦІНКИ КОНЦЕПТУ LOVE У РОМАНІ-ДИСТОПІЇ ЛОРЕН ОЛІВЕР «DELIRIUM».....	51
Панченко О.О. ФУНКЦІОНУВАННЯ КОМПАРАТИВНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В КАЗКАХ ЛЬЮІС КЕРРОЛЛА.....	55
Прокопчук Я.П. СИНТАКСИЧНІ ЗАСОБИ СТВОРЕННЯ МОВНОГО ПОРТРЕТА ГОЛОВНОГО ГЕРОЯ РОМАНУ Б. ШЛІНКА «ВБИВСТВО ЗЕЛЬБА» ГЕРХАРДА ЗЕЛЬБА	60
Прусова Н.А. АНАЛІЗ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У РОМАНІ Д.ЛОУРЕНСА «SONS AND LOVERS»	63
Собіпан Є.О. КОНЦЕПТ «БІЛЬ» В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ	66
Сологуб А.М. ДО ПИТАННЯ ПРО МОВНУ КАРТИНУ СВІТУ	69
Соцький О.І. ОНОМАСТИКА ТВОРУ «ПІСНЯ ЛЬОДУ Й ПОЛУМ'Я» ДЖОРДЖА МАРТІНА	72
Стешина А.І. ЗАСОБИ МОВНОГО ВПЛИВУ У РЕКЛАМНОМУ ТЕКСТІ	75
Федорчук Т. І. АНГЛІЙСЬКА ТЕРМІНОГРУПА «БАЛЬНИЙ ТАНЕЦЬ»: СТРУКТУРНИЙ АСПЕКТ.....	78

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Федюра М.Ю. ОСНОВНЫЕ СПОСОБЫ СЛОВООБРАЗОВАНИЯ ОККАЗИОНАЛЬНЫХ СЛОВ В ТВОРЧЕСТВЕ Р.РОЖДЕСТВЕНСКОГО	81
Чік Є.А. ХУДОЖНЄ ПОРІВНЯННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ ІДІОСТИЛЮ ДОННИ ТАРТТ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ «ЩИГОЛЬ»)	86
Щипанська М.А. ФУНКЦІОНУВАННЯ ЛЕКСЕМ DIE SCHULD/SCHULD У МОВЛЕННЄВОМУ ПОРТРЕТІ ГОЛОВНОГО ГЕРОЯ РОМАНУ Б. ШЛІНКА «ПРАВОСУДДЯ ЗЕЛЬБА»	90
Яремко Т. М. СТРУКТУРНЫЕ И ФУНКЦИОНАЛЬНЫЕ ОСОБЕННОСТИ ГАЗЕТНЫХЗАГОЛОВКОВ (НА МАТЕРИАЛЕ РУССКО- И АНГЛОЯЗЫЧНЫХ ГАЗЕТ УКРАИНЫ)	94
Секція 2. Міжкультурна комунікація в аспекті сучасних лінгвістичних досліджень.	99
Бабич І.С. ТОПОНІМІКА НІМЕЧЧИНИ.....	99
Басовець І.М. ВЕРБАЛЬНЕ УВИРАЗНЕННЯ КОНЦЕПТУ «ВОРОГ» У ПОЛІТИЧНИХ ПРОМОВАХ ПРЕЗИДЕНТІВ УКРАЇНИ ТА США(П.ПОРОШЕНКА ТА Д.ТРАМПА).....	101
Бездіжа А.О. КОНЦЕПТ «КУЛІНАРІЯ» В РОМАНІ П.МЕЙЛА «A YEAR IN PROVENCE»	107
Карашевич А.В. ФРАЗОВІ ДІЄСЛОВА В АНГЛОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ	110
Ковальчук О.В. КЛАСИФІКАЦІЯ СУЧАСНОГО ТЕЛЕВІЗІЙНОГО ІНТЕРВ'Ю.....	113
Немеришина М.В. СПЕЦИФІКА СЕМАНТИЧНОГО ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «ДРУЖБА» У ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЯХ УКРАЇНСЬКОЇ, ФРАНЦУЗЬКОЇ ТА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВ.....	118
Юношева Т.М. ІДЕОГРАФІЧНА КЛАСИФІКАЦІЯ ГЕНДЕРНИХ СТЕРЕОТИПІВ У ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЯХ АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ.....	124
Секція 3. Теорія і практика перекладу.	128
Аршенюк Є.М. СИНОНІМИ ЯК ЗАСІБ РОЗКРИТТЯ ЛЕКСИЧНОГО ЗНАЧЕННЯ ТА ДОСЯГНЕННЯ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ ВАРІАТИВНОСТІ	128
Бакутіна П.В. ЛІНГВОПРАГМАТИКА ПРИ ПЕРЕКЛАДІ ХУДОЖНІХ І МУЛЬТИПЛІКАЦІЙНИХ ФІЛЬМІВ.....	131
Володько А.П. СТРАТЕГІЇ ПЕРЕКЛАДУ ТВОРІВ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ (НА ПРИКЛАДІ РОМАНУ J.D.SALINGER «THE CATCHER IN THE RYE»)	134
Гнатенко С.О. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ МАТЕМАТИЧНОЇ КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРИ «ВІДСОТКИ ПРИ ШОППІНГУ»	139
Гузаїрова С.Р. TRANSLATION OF INFINITIVE CONSTRUCTIONS BY MEANS OF THE UKRAINIAN LANGUAGE (based on Jane Austen' novel <i>Pride and Prejudice</i>)	141
Єлдирьова В.О. ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ СУБ'ЄКТНОЇ ІНФІНІТИВНОЇ КОНСТРУКЦІЇ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	143
Куропятник В.В. ГРАМАТИЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНИХ ПІСЕНЬ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ.....	146
Лосіч О.Ю. ПРИЧИНИ ПОЯВИ НЕОЛОГІЗМІВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ ТА ПОПОВНЕННЯ СЛОВНИКОВОГО СКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ПІД ВПЛИВОМ ПЕРЕКЛАДУ	149

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Мандзюк Б.Р. ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА РОЛЬ ІДІОЛЕКТІВ ДЛЯ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПЕРСОНАЖІВ АНГЛОМОВНИХ ФІЛЬМІВ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ (НА МАТЕРІАЛІ ФІЛЬМУ “THE BFG”)	153
Потапкова Г.І. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ПАСИВНОГО СТАНУ ДІЄСЛОВА В ОФІЦІЙНО-ДІЛОВОМУ СТИЛІ	156
Різничук О.В. ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ ПЕРЕКЛАДУ ДИТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	159
Садієва Г.А.к. РОЛЬ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ НЕОЛОГІЗМІВ, СПОСОБИ ЇХ УТВОРЕННЯ ТА ПЕРЕКЛАДУ	163
Тищенко Н.С. ПРИЧИНИ ТА ТИПИ МІЖМОВНОЇ ІНТЕРФЕРЕНЦІЇ У ПРОЦЕСІ ПЕРЕКЛАДУ	167
Секція 4. Актуальні проблеми літературознавства.....	171
Бухало К.О. PSYCHOLOGICAL CHARACTERISTICS OF NARRATIVE LEVEL OF GRAPHIC NOVELS	171
Головачик Т.О. ОСОБЛИВОСТІ ГОТИЧНОЇ ТРАДИЦІЇ В СУЧАСНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	177
Засць А.О. РОМАН МЕРІ ШЕЛЛІ «ФРАНКЕНШТЕЙН, АБО СУЧАСНИЙ ПРОМЕТЕЙ» У КОНТЕКСТІ МАСОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ ТА КУЛЬТУРИ ХІХ-ХХ СТОЛІТТЯ.....	180
Каленюк І.П. «НОВИЙ ЖУРНАЛІЗМ» ЯК ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧЕ ЯВИЩЕ	184
Кірея Г.І. НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНЕ НАВАНТАЖЕННЯ АНТРОПОНІМІВ ХУДОЖНЬОГО ТВОРУ ЖАНРУ ФЕНТЕЗІ	188
Наумюк В.М. ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНІ ФУНКЦІЇ ЕПІГРАФІВ ЕДГАРА АЛЛАНА ПО	192
Павлунь М.В. ТРИЛОГІЯ ДЖ.ТОЛКІНА «ВОЛОДАР ПЕРСНІВ»: ОСОБЛИВОСТІ.....	195
Пікуль Т.В. ЕКФРАЗИС ЯК СКЛАДОВА ІНТЕРМЕДІАЛЬНОСТІ ТА ІНТЕРТЕКСТУАЛЬНОСТІ (НА ОСНОВІ ТВОРЧОСТІ П.ЗЮСКІНДА).....	198
Савчук Т.О. ГРАФІЧНІ ЗАСОБИ ЯК «МЕСЕДЖ» КРЕАЛІЗОВАНОГО ТЕКСТУ	200
Сардарян М.В. ХАРАКТЕРНІ ОЗНАКИ ТА ОСНОВНІ ОБРАЗИ-ЗНАКИ ПОСТМОДЕРНІЗМУ В ТВОРЧОСТІ П.КОЕЛЬЙО (НА ОСНОВІ РОМАНУ «ВЕРОНІКА ВИРІШУЄ ПОМЕРТИ»)	206
Сопилюк М.Н. ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ТА ТИПОЛОГІЯ ЖАНРУ ДЕТЕКТИВУ У КОНТЕКСТІ СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ	211
Секція 5. Новітні методики навчання іноземних мов.	215
Гонгало В.О. ВДОСКОНАЛЕННЯ АКТИВНОГО СЛОВНИКОВОГО МІНІМУМУ ШЛЯХОМ ВИВЧЕННЯ СЛІВ З КОНТЕКСТУ	215
Євтушок В.П. ЗАСОБИ МЕДІАОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ЇХ РОЛЬ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	218
Косюк М.М. СУЧАСІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ: КОМУНІКАТИВНИЙ ТА КОНСТРУКТИВІСТЬКИЙ МЕТОДИ	222
Кулик Н.В. ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ ДІАЛОГІЧНОЇ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ НА ОСНОВІ АВТЕНТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ	226
Кучер Т.С. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕНСИВНИХ МЕТОДІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ АНГЛОМОВНОГО ГОВОРІННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	231

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Лепуга О.В. ВИКОРИСТАННЯ SMART-ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ	235
Гронь Л.В., Лоза М.П. ДО ПИТАННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ РОЛЬОВИХ ІГРОВИХ СИТУАЦІЙ ДЛЯ НАВЧАННЯ ІНШОМОВНОГО ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ	241
Лущик К.І. КОМП'ЮТЕРНІ ІГРИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ	245
Примич Г.М. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ПРИ ВИВЧЕННІ АНГЛІЙСЬКОЇ ЯК ДРУГОЇ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	248
Рибак Ю.В. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ПОВНОЇ ФІЗИЧНОЇ РЕАКЦІЇ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНОЇ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В АУДІЮВАННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	253
Сидорчук Д.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ВИКОРИСТАННЯ ДРАМАТИКО-ПЕДАГОГІЧНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	257
Туровська А.С. ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ	260
Харчук В.О. ДОЦІЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ПРИСЛІВ'ІВ ТА ПРИКАЗОК ЯК ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ ЛСКК УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ	266
Шадура К.М. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ СОЦІОКУЛЬТУРНОГО ВИХОВАННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	269

Студентський науковий вісник

Актуальні проблеми сучасної іноземної філології

Відповідальний за підготовку збірника до видання *Воробйова І.А.*

Комп'ютерна верстка *Воробйова І.А.*